PD = - 90

Pp 281.550

Dr. E.F.E. Douwes Dekker.

Korte Geschiedenis

van

K O R E A

Bijgewerkt tot 1930.

K O R E A. (Chosen, Ts'jao Hsien, Korai).

1. Oudste geschiedenis.

Oorsprong van het Volk.

De oorsprong van het koreaanse volk is onbekend. Gewoonlijk neemt men aan, dat het van mongoolse herkomst is. De taal behoort tot de zogenaamde toeranische groep en is zeer logisch in bouw. Hij is meerlettergrepig, heeft 11 klinkers en 14 medeklinkers en een eigen schrift, ön-moen.

Fisisch zijn de Koreanen wel te onderscheiden van Chinezen en Japanners naar het gelaat. Wel hebben zij zwart sluik haar, zwarte langwerpige ogen en altijd een bronstint in de huid. De jukbeenderen zijn hoog. De neus is min of meer plat. De mond is dunlippig en fyn bij de patriciërs, groot en diklippig bij het volk. Handen en voeten zijn fijn gevormd. De gemiddelde hoogte van de mannen is 1. 66 M.
Zij herinneren aan Tataren, Mongolen en ook aan Meleiers.

Godsdienst.

Een eigen godsdienst leeft als bijgeloof nog in versplinterde resten. Vreemd zijn die resten voor ons, Indonesiërs, niet. Het sjamäänisme (=geloof in de macht van priester-tovenaars) van Noord-Azie is er voor een goed deel de basis van. Zuid-aziatische animisme is echter mede herkenbaar. Verkeer met de geesten van de afgestorvenen, poedjangga-riten, tran - noo-dansen, kruisweg-offers als in Oud-Engeland en in Indonesië zelf, doekoens en goena - goena, demonen-kultus en bozegeestverdrijvingen bij ziekten, voorouderhulde, vaak in nog nauw meer herkenbare dier-wahana's, - al deze resten verraden het animisme dat ten grondslag heeft gediend in vergeten eeuwen.

In de 10e eeuw n.Chr. veroverde het boeddhisme Korea en verdreef het oude, vermoedelijke reeds sterk verbrokkelde oergeloof. Gedurende ruim vier eeuwen was het boeddhisme de onbestreden godsdienst. Daarna kreeg de moraalleer van Kong Foe-tsé de overhand. De voorouder-verering kwam weer in ere en is nog algemeen. Dit kongfoetseanisme is de officiële godsdienst. Echter door tao-elementen bevrucht. Het boeddhisme was gedurende drie eeuwen verbannen. Het

heeft

heeft daarna geen grote invloed meer gekregen, zo min als het christendom, dat sedert het eind van de 16e eeuw een over het algemeen rustige ontwikkeling heeft mogen hebben. Toch heeft ook dit geloof weinig wortel geschoten.

Zeden en Gebruiken.

In verschillende zeden en gebruiken zien wy overeenkomst met ons uit ons eigen vaderland bekende vormen. Vooral de talloze gebruiken by een huwelijk herinneren sterk aan die bij onze conservatieve Indonesiërs. Kinderverlovingen en kinderhuwelijken komen op volkomen gelijke wijze tot stand als in koeno-kringen op Java. Zelfs de haardracht met de wrong voor de mannen is die van de javaanse desa.

Ook de begrafènis-riten herinneren aan vervlogen gebruiken op Java. Tevens echter aan gebruiken bij de noord-aziatische nomaden. Zo bij voorbeeld de grote houten paarden op wielen, die bij begrafenissen van vorsten en zeer aanzienlijken grafwaarts worden mede genomen. Zij zijn de rijdieren, waarop de geest van de gestorvene meerijdt in zijn eigen begrafenisstoet.

Herdenkings-gebruiken op de 3e en de 40ste dag na het overlijden van een familielid zijn ook ons bekend.

Ook het leven in grootfamilies is voor diverse delen van Zuid-Azië nog geen verdwenen sociale vorm.

Overigens is de chinese invloed in levensopvatting, zeden en gebruiken wel de meest betekenende. Dit is historische verklaarbaar.

Sagentijd.

Het volk gelooft ineen nationale geschiedenis van 4200 jaar. De naspeurbare en opgetekende geschiedenis dokt toch altijd nog 3000 jaar.

Het begin van de geschiedenis gekoppeld aan de naam van Dan Koeng (2333 v.Chr.) een legendarische figuur, wiens titel "Dan" een bekende klank voor de indonesische animist heeft. Dan Koeng (koeng=vorst) leefde in een legendarische hoofdstad Djai Rioeng, dat nabij het huidige Seoel zou zijn. (Djaja Rioeng? hetgeen naar het maleis zou duiden). Hij zond boden of gezanten naar vorst Jao (Jang? Vergelijk: China, begin 4e hoofdstuk) in China. Zijn dinastie zou 1048 jaar geregeerd hebben.-

Langdurige

Langdurige oorlogen verscheurden China in de uitgang van zijn bronzen tijdperk (1300-1000 v. Chr.) Vele duizenden Chinezen vloden naar veiliger gebieden, voornamelijk naar het noorden. Daar strekten zich de wildernissen uit van Mantsjoerije. Duizenden trokken verder langs de zuidkust en bereikten het nauwelijks bevolkte Korea. Slechts in het zuid-oosten van dit schiereiland bevond zich een vorstendom, Silla, dat op een begin van orde en beschaving kon bogen.

Spoedig verspreidde zich de invloed van de chinese beschaving over een goed deel van het schiereiland. Silla nam deze beschavingsvormen ook over. Nog een tweetal andere chinees-koreaanse koninkrijkjes zouden aan de chinese immigratie hun ontstaan de danken hebben.

De tijd was uitermate geschikt tot het doen ontstaan van sagen en miten. Zo zou elf honderd jaar v.Chr. Ki/tzé met duizenden volgelingen Korea zijn binnengekomen. Kis was een chinese wijze en staatsman, die geweigerd had een vreemde heerser op de chinese troon te erkennen en nu een nieuw vaderland wilde vinden. Hij stichtte de stad Ping-jang (=Noordstad), waar zijn verondersteld graf nog te bezichtigen is. Ki was de wettengever van Korea. (Vergelijk hiermee Ki, de Boze, van de chinese legende. Zie onder; China, begin 4e hoofdstuk).

Het verhaal herinnert aan onze legenden van Ki-satoe en Ki-doewa, ook aan het wettengevend broederpaar van Menangkabau, ja zelfs aan de nederlandse sprook van Eenoogje en Tweeoogje.

Ki is de centrale figuur van talloze legenden. Hij noemde zijn nieuw vaderland Tsj'ao Hsien, stelde de grenzen vast, stichtte steden, voerde wetten en chinese etiquette en beschaving in en zijn geslacht regeerde tot in de 4e eeuw n.Chr.

De meeste chinese en koreaanse historici verklaren echter, dat Ki nooit in Korea is geweest, maar zich veel noordelijker in het gebied van de Mantsjoes vestigde.

In elk geval bevat Noord-Korea nu nog monumenten, welke er op wijzen, dat lang voor het begin van de christelijke tijdrekening daar een

werkelijke

werkelijke beschaving bestaan heeft.-

Er waren voortdurende aanrakingen met de Mantsjoe's in het noorden en met de Japanners.

De geschiedenis van de relaties met Japan dateren van vroege tijden. Keizerin Djinggo zou in de 3e eeuw een expeditie naar Korea hebben geleid. Het verhaal daaromtrent is echter zo bovennatuurlijk en er zijn zo duidelijke simboliseringen in van een geboorte-mite, dat het verstandig is aan de historische waarde ernstig te twijfelen. Japanse oudheidkundigen houden echter vol, dat reeds in die vroege eeuwen vele Japanners in Korea leefden. De japanse keizersfamilie heeft ook koreaanse voorouders weten te ontdekken en er zijn streken in Japan, waar koreaanse gebruiken nog tans in zwang zijn.

Schemering van de Historie.

Korea is altijd een twistappel geweest. Khoeblai Khan, de mongoolse keizer op de troon van China (eind 13e eeuw) is telkens Korea binnengevallen. Hij vernielde steden en dorpen en nam duizenden Koreanen als gevangenen mede naar China. Khoeblai Khan wilde Japan veroveren, zoals wij weten. Daartoe moesten de Koreanen een vloot bouwen. Twee malen is deze expeditie beproefd en twee malen mislukt.

Japanse piraten hebben de koreaanse kusten by voortduring afgelopen, gebrandschat en geplunderd. Mongoolse rovers zijn bij herhalijg over de noordgrenzen binnengevallen.

Kultuur ontwikkeling.

Reeds in de 4e eeuw n.Chr. was Korea een centrum van letterkundige beschaving. Het begon het boeddhisme en chinese letterkunde en etiek aan Japan door te geven. Ook het chinese schrift bereikte het land van de Rijzende Zon via Korea.
Het boeddhisme bracht nieuwe prikkels voor Korea's ontwikkeling. Een opbloei van alle kusten was er een dadelijk gevolg van.
In de 7e eeuw breidde Silla zich met behulp van de T'ang-keizers uit naar het noorden. Het verdreef de japanse piraten van de zuidkust.-

Khordadzbeh, een arabisch reiziger en aardrijkskundige uit de 9e eeuw n.Chr., bezocht Korea. Hij bericht, dat Sille een grote exporthandel had

had en vooral rijk was aan goud. Het mijnwerk, na de annexatie van Korea door japanse techniek en wetenschap weer ter hand genomen, heeft de berichten van Khordadzbeh volkomen bevestigd.

Koning Wang, bijgenaamd de Stichter, maakte in 913 een eind aan de onderlinge oorlogen tussen de adelsheren en verenigde hen tot een groot gebied, de eerste eigenlijke koreaanse staat. Deze staat werd bekend als Korai. Song-do werd de hoofdstad, Het boeddhisme werd staatsgodsdienst. De suprematie van Silla werd gebroken.

Tijdens deze Korai-dinastie (946-1392) produceerde Korea een overvloed van keramische producten. De beste hiervan, voornamelijk van groenglazige celadon, bereikten een schoonheid van vorm en een smaakvolle kunstzinnigheid, als zelden geëvenaard.

In de 11e eeuw werd een groot gedeelte van Korea's grondgebied, west van de Jaloe, door oorlogszuchtige Toengoezen veroverd en bezet. Sedert waren Jaloe en Toemen de noordelijke grensrivieren.

Korea en zijn civilisatie werden sterk gehavend door de mongoolse overheersing (eind 13e eeuw) Sedert is het hoogtepunt van zijn beschaving niet meer bereikt. Het beste, dat korea voortbracht, was een zwakke immitatie van de Ming-kultuur, zelfs lang nadat deze in China verdwenen was.

In 1392 hield de Wangdinastie op te bestaan. Een ondernemend aanvoerder van chinese oorsprong, Ni-taidjo of Litan geheten, wierp zich als vorst op. Hij erkende echter de Mingkeizer van China, werd door deze als vorst van Korea bevestigd en nam als bewijs van onderwerping uit de handen van de keizer de chinese kalender en de chinese tijdrekenkunde aan.

Litan gaf Korea weder zijn chinese naam Tsj'ao Hien, en koos zich Seoel tot hoofdplaats. Aan deze Litan, die een bekwaam heerser is geweest, dankte Korea zijn regeersisteem. Dit heeft vrijwel onveranderd tot 1895 bestaan.

Litan maakte van Korea doelbewust een deel van China. Hij schafte het boeddhisme als staatsgodsdienst af. Het chinese literaire examenstelsel voerde hij in, als basis voor ambtelijke benoemingen. De leer van Kong Foe-tzé werd tot staatsgodsdienst verheven. Litan verbood mensenoffers en het levend begraven van afgeleefden.-

Boekdrukkunst(13e eeuw)

Boekdrukkunst(13e eeuw)

Korea is enkel oorspronkelijk gebleven als het land van de boekdrukkunst door middel van beweegbare gesneden clichê's. Daarmee waren zij Gutenberg tweehonderd jaar vooruit.

Handel met Japan.

Ongeveer vijf eeuwen bleef dit geslacht van de Ji's aan de macht. De sterkste figuur uit dit huis, Seidjong, heeft in 1419 een krachtige poging gedaan om met de japanse zeerovers af te rekenen. Hij rustte een grote vloot uit en moet die met niet minder dan 17.000 koppen bemand hebben. Daarmee viel hij Tsjoesjima aan, het hart van de zeeroverij. Hy werd verslagen, maar het is hem toch gelukt, om met de japanse daimio, die het eiland beheerste, vreedzame relaties aan te knopen en een regelmatige handel te openen tussen Japan en Korea.

Hidejosji verovert.

Uit de geschiedenis van Japan is ons bekend, dat Hidejosji zich op Korea wierp met het doel dit schiereiland te veroveren, om van daar uit China te bestoken (1592). De beroemde veldheer sloeg plotseling toe en sloeg hard. Hij moet een leger van 300.000 man in Korea geworpen hebben. De ene stad na de andere viel. De koreaanse troepen trokken op de Jaloe in het noorden terug en riepen de hulp van China in. Met behulp van 60.000 man chinese hulptroepen drongen zij Hidejosji's mannen langzaam terug. Maar diens verovering eindigde door zijn plotselinge dood (1598).

Korea bleef als een vernietigd land achter. Zijn industrie was dood. De Japanners hadden duizenden bekwame koreaanse ambachtslieden als gevangenen naar Japan overgebracht en aan de japanse gilden hun kunst en vaardigheid te leren.-

Vuurwapens.

De 6-jarige oorlog, waarin de Japanners voor het eerst zich van vuurwapens bedienden, heeft in de koreaanse harten een historische haat achtergelaten jegens Japan, die nog in onze tyd wel eens tot uiting is gekomen.

Korea is deze ramp nooit meer geheel te boven gekomen. Foesan bleef in japanse handen en tot 1790 moest de vorst van Korea zich als vazal van de sjogoens beschouwen.-

Korea onder China.

Korea onder China.

Na de hulp, aan Korea verleend, stelde China zijn suzereiniteit vast over het rijk. Wel is die suzereiniteit nooit meer dan in naam uitgeoefend. Maar toch is hij, zoals wij weten, de oorzaak geweest van de japanse-chinese oorlog van 1894-1895.

Koreaanse gezanten gingen telken jare naar Peping om de trouw te bestigen en te bestendigen.-

Isolatie.

Overigens isoleerde Korea zich steeds meer. Eindelijk werd het gehele gebied voor alle vreemdelingen gesloten. Talrijk zijn de gegevens omtrent het ter dood brengen van vreemdelingen die het toch waagden op koreaanse bodem voet aan wal te zetten. In de 17e eeuw zijn op verschillende tijden een twintig of dertigtal hollandse schipbreukelingen op de koreaanse kust geworpen. Verscheidenen van hen zijn gedwongen geworden, om tot hun dood in Korea te blijven. -

K O R E A.

2. Nieuwere geschiedenis.

Korea's isolatie nam geleidelijk vormen aan de vreemdelingenhaat. Ook vreemde godsdiensten, met name het christendom, kregen nu last van de vreesachtige onduldzaamheid van de Koreanen.
Het gevolg was, dat het land uit zijn isolement werd gebroken door buitenlands wapengeweld. Evenals Japan. Echter niet met de machtige gevolgen daarvan, gelijk de geschiedenis van Japan ons heeft doen zien.-

Tuchtigingsexpedities.

In 1866, 1867 en 1871 werden de koreaanse kustlanden door franse en amerikaanse tuchtigings-expedities gestraft. Franse zendelingen en amerikaanse avonturiers waren namelijk als slachtoffers van de volkshaat gevallen.
De tuchtiging veroorzaakte wel veel verlies aan mensenlevens. Diplomatieke successen werden echter niet bereikt. Korea bleef aanvankelijk in zijn isolement.

Ruslands Invloed.

Een eerste poging om Korea open te leggen voor het wereldverkeer heeft Rusland beproefd. In 1860 stond China de provincie Oesoeri, in het noorden grenzende aan Korea en aan de Japanse Zee gelegen aan Rusland af. Een grote menigte hongerlijdende Koreanen en vervolgde christenen trokken het russische gebied binnen. Een verstandige staatkunde zorgde voor een liefderijke ontvangst van deze immigranten. Hun werden gronden afgestaan. Velen hunner zijn tot rijkdom gekomen. De huidige boerenstand van Oesoeri is uit hen voortgekomen.-

Japans Invloed.

In 1876 sloot Japan met Korea een verdrag, met vergunning van China. Foesan, aan de zuid-oost-kust, werd daarbij permanent opengesteld voor Japanse nederzettingen en de japanse handel. In 1880 volgden Djensang in het noordoosten en Tsjemoelpo in het westen.-

Overige Mogendheden.

De Vernigde Staten, Duitsland, Engeland volgden in 1883, Italië en Rusland in 1884, Frankrijk in 1886 en Oostenrijk in 1892 met handelsverdragen.
Vooral Rusland wist van China concessies te verkrijgen ten nadele van Korea.
De toenemende russische invloed heeft, zoals wij weten, ten slotte geleid tot de japans-chinese oorlog in 1894-1895 en tot de russisch-japanse oorlog in 1904-1905.-

Geleidelijke

Geleidelijke openbreking.

In 1884 werd Seoel opengesteld voor vreemde vestigingen. Tussen 1882 en 1894 was de voornaamste politieke gebeurtenis de samenzwering van de tai-won-koen, de vader van de koning, om zich van de macht meester te maken. De japanse diplomatie had de zijde van de tai-won-koen gekozen. Dit leidde tot een aanval op de japanse legatie te Seoel en tot eerste wrijving tussen Japan en China.

In Mei 1894 volgde de veel ernstiger uitbarsting, welke tot gewapende tussenkomst van China en Japan beide leidde.

Peking's diplomaten maakten de misrekening op het corrupte koreaanse hof te bouwen en de macht van Japan te onderschatten.

De japans-chinese oorlog, voornamelijk op koreaanse grond uit-gestreden, eindigde, zoals ons bekend, met aanzienlijke machtsvermeerdering van Japan in Korea. China verloor zijn suzereiniteitsrechten. Korea's koning had zich te voegen naar de wensen van Tokio.-

Nieuwe Opleving.

De Japanners zijn zonder enige twijfel begonnen met vredelievende bedoelingen. Zij voerden vele uitstekende hervormingen in.

De finantiën kwamen eindelijk uit de chaos, waarin zij sedert onheuglijke tijden verkeerd hadden. Aan de willekeur en de knevelarij van het hof en zijn trawanten werd een eind gemaakt. Het volk verkreeg veel meer rechten dan het ooit bezeten had. Hervormingen van justitie en bestuur, van het gevangeniswezen en belastingen uitvoering van een postsisteem, van een beginnend onderwijsstelsel wijzen er op, dat het Japan ernst was met de ontwikkeling van zijn buurstaat. Zelfs werd de constitutie voorbereid.

Nieuwe Intrige.

Opgezet door intrigues heeft de koreaanse koning echter slechts zijn best gedaan, om het hervormingswerk te dwarsbomen. Hij had de natuurlijke steun van de hofkliek en het bedorven amtenarendom. Een stelselmatige verdachtmaking van Japan woekerde voort in het volk. Dit had nog geen tijd gehad, om de zegeningen van het nieuwe regime te leren waarderen. Het werd met vaak ontoelaatbare middelen opgezet tot haat jegens Japan, "deze verachtelijke oosterse staat, die zich aan westerse methoden had aangepast" zoals de domme beschuldiging luidde.

Het was zeer begrijpelijk, dat deze loop van

de

de gebeurtenissen tot botsing moest leiden. Stelselmatig werd de japanse staatkunde te niet gedaan. Dit voerde van japanse zijde tot verscherpte gezagsuitoefening.

Een nieuw paleis-schandaal bracht de crisis. De tai-won-koen, uit China terug, deed andermaal een poging om zich van het gezag meester te maken. Op 8 Octber 1895 overviel hij aan het hoofd van koreaanse troepen het koningspaar. De koningin, een vrouw van grote verstandsgaven, maar een verbitterde tegenstandster van alle modernisme, werd bij de overval gedood. De koning werd gevangen genomen.

Deze gang van zaken was mogelijk gemaakt, door japanse steun. Inderdaad heeft de japanse resident-generaal, burggraaf Mioera, de tai-won-koen japanse bajonetten ter beschikking gesteld.

Reactie.

De koning wist vier maanden later te ontvluchten naar de russische legatie. Hij is daar tot de lente van 1897 gebleven. Voor de russische bescherming werd hem de ene concessie na de andere afgevraagd.

De japanse invloed begon te tanen. Een sterke reactie zette in. Hervormingen werden ongedaan gemaakt. De absolute macht van de koning werd door russische invloed weer mogelijk. De uitoefening van deze absolutie macht bracht de slechtste tradities van zijn dinastie weder op de voorgrond. De controle en het beheer van de landsgeldmiddelen werden voor diverse machinaties geheel werkingsloos gemaakt.

Deze periode in de ontwikkeling van de gebeurtenissen is door de politiek van Rusland voor het koreaanse volk wel rampspoedig geworden.

In 1897 riep de koning zich uit tot keizer. De naam Korea werd weder eens veranderd. Voortaan zou het land Dai Han heten. Met alle hervorming was het nu geheel gedaan. De keizer veroorzaakte moedwillig, geadviseerd door zijn meesters, een doorlopende chaos in het land. De

russische

russische invloed werd zo machtig, dat hij een dagelijks toenemend gevaar voor de japanse belangen werd. In 1900 werd de kroon op het werk gesteld. Alle grondwettige beperkingen van de vorstenmacht werden met voeten getreden.

De uittarting van Japan, hiermede bedoeld trof ook doe.
De russisch-japanse oorlog was het gevolg met de vernietiging van de tsaristische macht in eigenlijk Oost-Azië.

Laatste Stuiptrekkingen.

Japan had nu (1905) alle invloed over Korea herwonnen. En met ijver werd de modernisering van Korea weer ter hand genomen. Ditmaal vermocht Japan doortastender op te treden. De macht van de keizer werd tot een uiterlijke schijn teruggebracht. De buitenlandse staat - kunde van Korea kwam bij verdrag (1905) in japanse handen. Japan, ook gesteund door de engels-japanse alliantie, verbond zich, de integriteit van Korea's grondgebied te waarborgen en de positie van de dinastie te handhaven.

Wederom vermocht de keizer zich niet te schikken. Een dwaze stap werd door hem gedaan, toen hij met vertreding van de verdragsverplichting van 1905 een geheime delegatoe onder leiding van Prins Jong, een lid van de keizerlijke familie, naar de Haagse Conferentie zond. De delegatie bracht voor alle voornaamste regeringen een protest uit tegen de behandeling van Korea door Japan.

Het was de meest ondoordachte stap van de onbekwame vorst van Korea. Natuurlijk bereikte de commissie het beoogde doel niet. Maar een grote mogendheid als Japan kon zich zulks verdragsschending niet laten welgevallen.
Toch werd nog niet tot annexatie (=inlijving, inbezitname) overgegaan. De keizer werd gedwongen afstand te doen van de troon ten behoeve van zijn zoon. Een nieuw en veel onguastiger verdrag werd de nieuwe koreaanse heerser ter tekening voorgelegd (25 Juli 1907). Het koreaanse leger werd ontbonden.
Dit leidde tot een guerilla, die met ijzeren hand werd neergeslagen. De annexatie kon nu niet meer uitblijven.

Prins Ito, de japanse resident-generaal met uitgebreide bevoegdheden, zette het hervormingswerk, en nu met de geharnaste vuist voort. In Juli 1909 werd hij vervangen door generaal Te - raoetsji, die de opdracht had de annexatie voor te bereiden.

Prins Hiroboemi Ito werd na zijn aftreden by een bezoek aan Harbin in Mantsjoerije op 26 Oct. 1909 door een Koreaan doodgeschoten.

Dit was het sein voor de annexatie,

Op 29 Aug. 1910 werd Korea de japanse provincie Tsjosen. Bij verdrag gingen land en kroon aan de keizer van Japan over.-

Tsjosen.

De japanse politiek heeft ten opzichte van Korea aanvankelijk het beginsel vooropgezet, dat de vrede in Oost-Azië een japanizering van het conservatieve en in ontwikkeling achtergebleven volk eiste.

De eerste periode van Japans gezag wordt hierdoor gedragen.

Zoals alles wat modern Japan aangrijpt, ging de hervorming van Korea langs de wegen van energie en durf in conceptie (=ontwerp), welke het volk van Dai Nippon de bewondering van de gehele wereld heeft bezorgd.

Geen enkel middel bleef onbeproefd, om in de korst mogelijke tijd uit Tsjosen (=het Land van de Morgenvrede) een moderne staat te maken, doortrokken van de japanse geest van vooruitgang.

Er is geen twijfel aan of menige maatregel wekte verbittering. Menige wet prikkelde tot verzet. Menige hervorming greep ruw in. Er zijn fouten gemaakt in de organisatie van het neiuwe ook door gebrek aan aanpassing aan en inzicht in de koreaanse volksaard. Toch behoeft een objectief oordeel over het opbouwend werk van Japan in Korea in de laatste 25 jaar niet ongunstig te luiden.

Het Oordeel.

Japan ruimde het oude hof op. Het deed het nutteloze hofleven eveneens verdwijnen. Het volkomen bedorven ambtenarendom verdween als by toverslag. Het oude bestuursstelsel van wille - keur, afpersing, knevelarij en beroving van het volk werd met wortel en tak uitgeroeid. Aan japanse immigranten werden aanzienlijke concessies gegeven. In alle diensten kwam naast Koreanen japanse ambtenaren. Retardieve (=achterlijke)

<u>zeden</u>

zeden en gebruiken werden aangetast, hervormd of verboden.

Daarnaast legden de Japanners spoorwegen aan, beplantten zij vele barre heuvelhellingen met nieuwe wouden, voerden nieuwe landbouwmetoden in, verbeterden wegenaanleg en stedenbouw, voerden zij sanitaire en higienische maatregelen door, zetten een onderwijssisteem op brede basis op, bevorderden handel en verkeer.

Een koreaanse natie.

De wijze, waarop deze hervormingen werden uitgevoerd, heeft verbittering en haat gewekt bij de koreanen. De metoden werden veroordeeld door vele vreemde beoordelaars, als nodeloos hard en overdreven.

Maar een geheel onverwacht resultaat van het japanse bewind was buitengewoon zegenrijk. Het heeft de koreaanse natie geschapen. Het heeft het koreaanse volk uit zijn slaap en apatie gewekt. Het heeft het geleerd, dat mistiek gedroom en de indolentie van de eeuwen achter dit volk niet genoeg meer zijn in onze moderne dagen. De Koreanen golden voor lafaards. De japanse hard - heid, de japanse daadkracht hebben bij vele Ko - reanen een moed ontwikkeld, die zelfs hun vrienden niet bij hen verwacht hadden.

Een van de zegenrijke gevolgen van de moderne levensopvattingen is geweest de bevrijding van de koreaanse vrouw uit de toestand van slaverny. Die slavernij had eeuwen geduurd. De koreaanse vrouw leefde als een verborgen bediende. De zending was begonnen de vrouw uit haar afzondering te verlossen. Het japanse bewind bracht haar in het licht en heeft haar aandeel gegeven in de opbouw van de toekomst van haar volk. Meisjesscholen zijn opgezet geworden, die tans dicht bevolkt zijn. Spoedig toonden deze meisjes onafhankelijkheidszin en moed. In de onafhankelijkheidsbewe - ging van 1919 speelden vrouwen en schoolmeisjes een belangrijke rol. Zij deelden propagande-lectuur uit. Zij zetten de mannen aan. Zij demonstreerden openlijk in de straten. Zij gingen vrywillig de gevangenissen in. Dit zou tien jaar te voren ondenkbaar zijn geweest.

Korea is in een wonderlijke snelle evolutie begrepen. Nu veegt een vreemde civilisatie, een

<u>westerse</u>

westerse techniek gepaard aan oosterse kultuurkracht, in het gehele land het oude weg. Maar ook bij deze onweerstaanbare vloed behoudt Korea het werkelijk goede, dat zijn historisch eigendom is.

Misschien zal de tijd komen, dat de Koreanen er trots op zullen zijn te behoren tot de meest ontwikkelde volkeren van Azië onder Japans leiding. De onafhankelijkheidsbeweging heeft veel van zijn aanvankelijke prikkels verloren.

De Aanvang.

De eerste gouverneur generaal van Tsjosen had practisch absolute macht. Hij was generaal Seiki Teraoetsji, de oud-minister van oorlog. Alle vreemdelingen werden dadelijk onder de japanse wet gesteld. Extra-territorialiteit werd afgeschaft. Enkelen van de bekwaamste japanse figuren bij leger en vloot en in de diplomatie werden Teraoetsji ter zijde gesteld.

De stoffelijke vooruitgang van het land was reeds dadelijk sterk merkbaar, maar strekte enkel tot versterking van Japans positie.

Maar in de koreaanse scholen werd japans geleerd en de grootheid van japan voor ogen gesteld. Alle koreaanse publicaties waren onderworpen aan een drukpers-reglement. Al wat koreaanse vaderlandsliefde kon aanwakkeren werd aan censuur onderworpen. Koreaanse intellectuelen stonden veelal onder politie-toezicht. De politie kon een Koreaan te allen tijde op verdenking arresteren. Er waren verschillende salarisschalen: de ongunstigste voor de Koreanen. Boeten, rotanstraf, gevangenis, verbanning en interneering werden meer of minder vaak opgelegd.

De koreaanse handel was door gebrek aan kapitaal en door formele bemoeilijkingen niet in staat met de japanse handen te concurreren. Herendiensten belemmerden de inheemse arbeid. Grote landconcessies werden aan Japanners gegund.

Dit zijn de voornaamste, en ernstige, grieven, door Koreanen in de tijd tussen 1910 en 1920 naar voren gebracht.

Thans zijn deze grieven aan het verdwijnen en een nationale toekomst voor Korea schijnt niet veraf meer te zijn.

Erupties.

Erupties.

In 1911 werd een samenzwering ontdekt om de gouverneur generaal te vermoorden.
De ontdekking leidde tot vrij zware straf - fen. Maar de doodstraf werd toch niet uitgesproken.

Op 1 Maart 1919 kwam een deel van het koreaanse volk in ongewapende opstand. De overle - den ex-keizer werd begraven. Meer dan 200.000 lieden waren daarvoor naar Seoel gekomen. Die gelegenheid werd benut door een dapper groepje nationalisten, om een "onafhankelijkheidsver - klaring" op te stellen en deze aan de japanse regering en aan de vredesconferentie te Parijs aan te bieden. Deze nationalisten waren 15 christenen, 15 Tsjoentoisten 1) en 3 boeddhis - ten, professoren en schrijvers. Vrijwillig gingen zij aan het hoofd van de geweldige maar ongewapende mensenmenigte naar de gevangenis.
De beweging breidde zich uit naar het platteland. De politie arresteerde honderden. Maar nergens werd verzet gepleegd. Elke vergadering en samenscholing werd verboden. Daar men zich aan het verbod niet stoorde, volgden nieuwe arrestaties. Vele meldden zich vrijwillig aan de gevangenis. De propagandistische kracht van dit ongewapend verzet was buitengewoon groot. Hij liet niet na een diepen indruk te maken op de japanse regering. De gevangenissen raakten overvuld. Er is daar in die kerkers heel veel leed doorstaan. Maar zij die leden, werden gesterkt en gesteund door de hoge moed van hun nationalistische overtuiging.

De eerste impuls van de overheid was de uitvaardiging van zeer verscherpte maatregelen van justitie en politie tot onderdrukking van de beweging. Daarna kwam een rustiger inzicht.
De gouverneur generaal Hasekawa, werd teruggeroepen en vervangen door admiraal Saito(Sept. 1919). Aan enkele koreaanse dagbladen werd vergunning gegeven te verschijnen. Aan verscheidene koreaanse studenten werden beurzen geschonken voor studie in het buitenland. Beletselen in de weg tot nationale emancipatie (=bevrijding) werden geleidelijk weggenomen.

Opleving.

Een periode van geestelijke en wetenschappelijke opleving zette in. Dichters en geleerden begonnen

begonnen de klassieke geschriften in de taal van het volk bekend te maken. Ook onder de koreaanse vrouwen kwam een verblijdende emancipatie. Vele Koreanen trokken naar het buitenland voor studie doeleinden. Korea maakte een zegetocht van het moderne liberalisme mee, een overwinning van de mannen van de vooruitgang over de conservatieven. De opstellers van de onafhankelijkheidsverklaring, die spoedig weer vrijgelaten waren, werden de leiders van een letterkundige renaissance. Zij waren Tsjoi Nam Sun, Lie Kwang Soe en Park Eun Siek.

Nationale Rijkdom.

Korea bezat een onuitputtelijk lijkende nationale rijkdom in zijn wouden. Maar vooral de Russen pleegden in hun houtconcessies in het noorden roofbouw. Ook de eigen bevolking vernielde de houtvoorraad tot een verbijsterende omvang. De eigen koreaanse regering heeft nooit oog gehad voor de betekenis van de koreaanse wouden. Deze bedekten vroeger alle heuvelland en ook de berghellingen. Ruim 70% van de bodem was bedekt met waardevolle wouden. In weinige decaden waren echter uitgestrekte landstreken geheel ontwoud. De boomloze heuvelhellingen en de barre rotsen maakten een troosteloze indruk.

Dadelijk na de annexatie van Korea door Japan (1910) begonnen de Japanners aan de reboisatie (=herbebossing). Dit mooie werk werd dadelijk op geweldige schaal ingezet. De eerste modelwouden besloegen een oppervlakte van 81.650 acres, waarop 18.000.000 lange pijnbomen, acacia's, eiken, berken, kastanjes en eryptomaria's, uit Japan geimporteerd, werden geplant. De bevolking gaf alle medewerking. Binnen enkele jaren waren meer dan 300 kweekplaatsen ontstaan en de herwouding ging op een zo grootscheepse schaal, dat tans na een kwart eeuw het probleem van de herwouding en het herstel van het uitmuntende klimaat geen probleem meer.is.-

Welke zegenrijke arbeid er verricht is, bewyzen de nu wetenschappelijk geleide irrigatiesistemen, riviertransporten en havenwerken.

----- (Zie noot vorige bldz.)

1) Een nieuwe conservatieve secte, ten doel hebbende het oude vooroudergeloof in zijn oervormen te propageren. Tussen Tsjoento en Sjinto is een verwijderd verband.-

"Geef eerst leven aan de bergen, dan geeft ge ook leven aan de natie" was het japanse adagium (=zinspreuk, stelregel). De tijd heeft er de juistheid van bewezen.

Landbouw.

Drie vierden van de bevolking leeft van de landbouw. In vergelijking met de intensieve landbouw van China en Japan is het huismanswerk van de koreaanse landman minderwaardig in metoden, gereedschappen en uitvoering.

Eeuwenlang heeft hij geworsteld met gebrekkige verkeersmiddelen. Het gevolg was, dat hy zich er op toelegde slechts voort te brengen wat hij zelf nodig had. In het noorden verbouwde hij katoen, om er zijn eigen kleding van te weven. Bij betere verkeersmiddelen zou hij met veel groter voordeel bonen of tarwe hebben kunnen verbouwen. Maar ook kende hij de drift tot rijkworden niet. Zichtbare rijkdom trok bovendien de roofzucht van de bandieten en van de belasting-afpersers van corrupte (=bedorven, omkoopbare) regeringen.

In 1905 begonnen de Japanners met uitgebreide verbetering in landbouwtoestanden. Nu bleek al - ras, dat het ogenschijnlijke conservatisme van de koreaanse landman slechts geweest was een aanpassing aan een onveilig omgeving. De Koreaan nam de nieuwe en betere metoden met gretigheid aan.

Waar in 1910 slechts 6 millioen acres bebouwd waren, was in 10 jaar tijd het bebouwde areaal bijna verdubbeld. Braakland werd door verbeterde irrigatie bouwland. De uitvoer van rijst naar Japan verviervoudigde in deze tien jaar. Tans is de bebouwde oppervlakte ongeveer 15 millioen acres. Rijst, gort, tarwe, bonen en granen van allerlei aard, katoen, appelen, peren, druiven, persimon en sinaasappelen, zijde, bamboe en ginseng(alraunewortels voor medische doeleinden) zijn tans belangrijke handels- en uitvoerproducten. Aan katoen wordt meer dan 200 millioen pond per jaar uitgevoerd. De rijstopbrengst is meer dan zesmaal zo groot als in 1910. In 1920 was de opbrengst aan vruchten reeds 7 maal meer dan in 1913. Tans is de opbrengst bijna 10 maal zoveel.

Mijnbouw.

De minerale rijkdom van Korea is eerst na de annexatie van betekenis geworden. Tevoor heeft het volk zelden neiging getoond tot mijnarbeid.

Voornamelijk

Voornamelijk uit vrees voor de toorn van de slapende draken en demonen in de bergen en heuvels.
Tans wordt in overvloed ijzererts gewonnen in Fiöng-an Do. Rijk koper-erts, zilver en galena worden op kleinere schaal gedolven. Kristal is een belangrijk koreaans product en talk van goede kwaliteit is ook aanwezig.
Van 1906 tot 1916 gunden de Japanners mijnrechten aan vreemdelingen. In 1916 werd dit recht ingetrokken. Alleen Koreanen en Japanners kunnen mijnen exploiteren. De goudopbrengst heeft tans een waarde van 10 à 12 millioen gulden per jaar.

Handel.

In 1876 werd het eerste handelsverdrag met Japan gesloten. Later volgden andere mogendheden. In 1904 werden de bestaande verdragen met Rusland verbroken.
Import en export zijn tans vrijwel gelijk in waarde, nl. ± 400 millioen gulden, en daarmee ruim 140 maal zo groot als in 1887.

Verkeersmiddelen.

In dit opzicht is zeer veel verbeterd. Er zijn nu ongeveer 15.000 mijlen goede, verharde wegen, en ruim 2.500 mijlen spoorweg. Post en telegraaf werken normaal. Stoomverkeer met Japan, de golf van Petsjili en Sjanghai geschiedt uit de voornaamste havens, t.w. Tsjemoelpo, Foesan, Djensan, Tsjinampo, Mokpo, Koensan, Masan, Songtsjin, Widjoe, Jong-ampo en Pingjang, waar de moderne japanse havenwerken de vreemdelingen verrassen.
Japan heeft gevoeld welke bezwaren een ontwikkeld land als kolonie met zich brengt. Door - tastende staatkunde heeft millioenen aan geld besteed aan de modernisering van Korea. Dit bracht uiteraard japanizering mee. Munten, postzegels, dagbladen, instellingen, bestuur, gebouwen, al deze zaken zijn typisch modern japans. Zelfs plaatsnamen werden gejapanizeerd, waar de spoorwegen japans zijn. Er is een koreaanse pers. De invloedrijkste dagbladen zijn echter japanse bladen.
De gouden standaard is sedert 1905 aangenomen. In 1925 bedroegen de deposito's in de Chosen Djingko reeds meer dan 5 milliard gulden.
Het aantal fabrieken steeg van 1911 tot 1919 van 250 tot 1900. Van 1919 tot heden van 1900 tot 4000. Industriesteden beginnen op te komen.
In 1920 waren er nog slechts 135 maatschappijen voor industrie-, 155 voor handelsdoeleinden,

45 voor bankwerkzaamheden, 80 met verkeersdoel en 50 voor landbouw en bóswezen. Tans zijn deze aantallen meer dan verdubbeld, in enkele gevallen verdrie- en verviervoudigd.

Korea's Economische fout.

De grote massa van deze ondernemingen wordt gedreven met japans kapitaal en geleid door Japanners. Toch begint nu eindelijk ook de Koreaan langzaam los te komen uit de beknelling van het familieleven. Evenals in China en in Indonesie is de economisch-zwakke plek in het koreaanse volksleving de afhankelijkheid van de grootfamilie van een enkel familielid. Dit staat de individuele kapitaalvorming in de weg en is tegelijk het grootste obstakel voor de uitbouw van de nationale staat. Voordat met dit euvel uit het verleden is afgerekend, zal Korea met een zelfstandig volksbestaan nauwelijks raad weten.

De industrie richt zich voornamelijk op de winning en bereiding van Katoen, spinning, verving en weving, op rijstpellerijen, smelterijen, brouwerijen en leerlooierijen, en op de voorbrenging van tabak, gas en electriciteit.

Toekomst.

Of de Koreanen, als zij toenemen in Ontwikkeling hun dikwijls noodgedwongen passiviteit zullen afleggen: - of zij op de duur Japans leiding zullen aanvaarden: - of zij zich zullen assimileren (=insmelten) als japanse onderdanen, zal de geschiedenis moeten leren.-

De juiste staatkunde van Japan tans heeft de onafhankelijkheids-beweging op de achtergrond geschoven. Hij heeft, zoals wij zagen, veel van zijn scherpte verloren. De loop van de gebeurtenissen schijnt er op te wijzen, dat de autonomie uit de handen van Japan zelf zal komen, zodra Korea de waarborgen biedt voor een geregeld bestuur en het behoud van de vrede in Oost-Azië. In 1936 werden te Tokio de plannen uitgewerkt om te geraken tot een nationaal koreaans leger onder japanse leiding. In 1938 zien wij de eerste uitvoering daarvan. Het oorspronkelijke leger was in 1907 ontbonden. Dit wijst er wel op hoeveel er in 30 jaar van japans bewind bereikt is. Ongetwijfeld zal nog wel in lange jaren ook aan den protectoraat van Japan nodig zijn, mede in het belang van Korea zelf, totdat in

een hechte statenbond in de toekomst ook Korea zijn plaats zal kunnen innemen.

De japanizering van Korea is hiermede op vreed - zamer wegen geleid. Feit is dat honderdduizenden Japanners zich reeds in Korea vestigden, welk aan - tal van jaar tot jaar toeneemt en Tsjosen steeds meer een japanse volkplanting wordt, waarin toch het koreaanse volk de macht van het aantal zal be - houden.-

--- oooOO--OOoo ---

